

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
SREDA
30. JUNIJ
1993

Letnik XLVIII.
Štev. 26 (2710)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt

Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

Cena: 8 šil.
40 tolarjev

P. b. b.

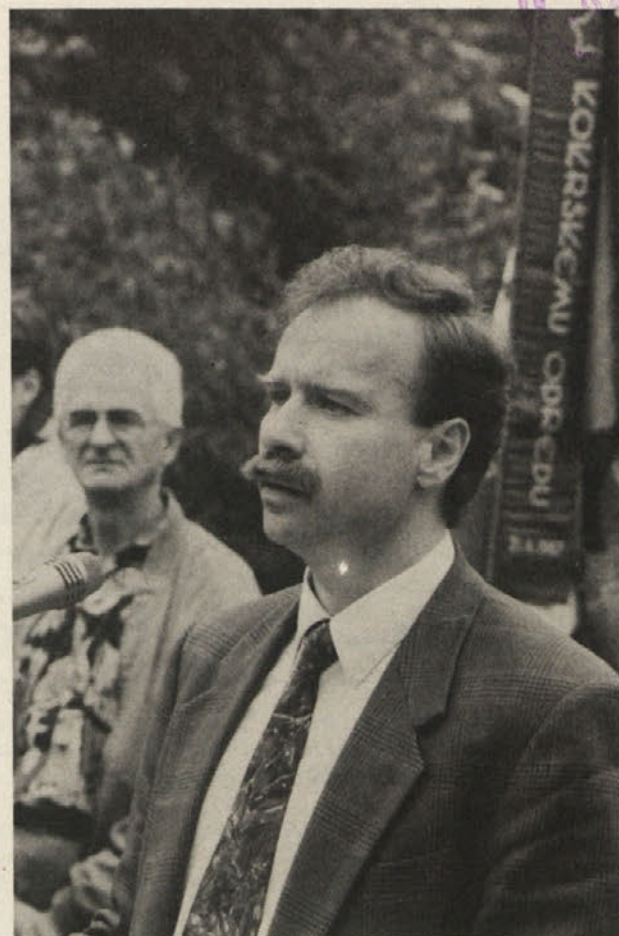
Prvo srečanje Rizzijevega društva

Pretekli torek je skupina predlagateljev in pripravilcev Vinzenz Rizzijevega društva (univ. prof. dr. Dietmar Larcher, mag. Larissa Krainer-Kaiser, dr. Marjan Sturm) predstavila koncept in delovni načrt internetnega društva širšemu, predvsem nemško govorečemu krogu ljudi ter predstavnikov organizacij in inštitucij.

V razpravi so se udeleženci strinjali z osnovno filozofijo tega društva, ki naj bi uveljavljalo koncept interkulturalnega sodelovanja v ožjem prostoru Alpe-Jadran. Dvo in večjezičnost, učenje jezikov sosedov naj bi se uveljavilo.

Proponenti bodo koncept društva predstavili prijateljem in znancem v Sloveniji, Furla-

niji-Juljski krajini in na Južnem Tirolskem. Jeseni se bo društvo dokončno konstituiralo in bo delovalo v treh državah. Tedaj bo o svojem programu in delovnem načrtu obvestilo tudi širšo javnost. Že meseca julija bo koncept društva predstavljen Evropskemu svetu v Strasbourgu, ki je preko namestnika generalnega sekretarja pokazal veliko zanimanje za nove, moderne modele sožitja in nadregionalnega sodelovanja, ki se prav na Koroškem oblikujejo in razvijajo pod okriljem celovške univerze.

Dr. Kurt Wegscheidler, namestnik sekcijskega vodje pri ministrstvu za socialno republiko Avstrije

Svečanost pri Peršmanu in odnos do zgodovine

Kakor že dolga leta, se je tudi letos na Peršmanovi domačiji v Podpeci zbrala velika množica ljudi, da bi se spomnili žrtev vojne, podivjanega nacizma, da bi bil spomin na minule grozote nenehen opomin, kaj povzroči nestrpnost in slepo sovraštvo.

Predsednik Zveze koroških partizanov Janez Wuttelec je pozdravil častne goste iz Avstrije in Slovenije – med njimi slovensko ministrico za delo, družino in socialno varstvo Jožico Puharjevo in sekcijskega namestnika dr.

Kurta Wegscheidlerja, ki je zastopal avstrijskega socialnega ministra Josefa Hesouna. Minister je žal dva dni pred svečanostjo sporočil, da je zadržan. Republiko Slovenijo pa je zastopal tudi konzul v Celovcu Milan Jazbec, prav tako pa je iz Slovenije prišla cela vrsta nekdanjih borcev in antifašistov.

Pred 48 leti so na Peršmanovi domačiji pobili 11-člansko družino – od osem mesečnega dojenčka do preko osemdesetletne babice. To dejanje je bilo eno od zadnjih

krvavih zločinov nacistov tik pred koncem vojne, ko je bilo že povsem jasno, da se je tišočletni rajh sesul v prah. Zveza koroških partizanov je v obnovljeni hiši uredila muzej z dokumentacijo odpora na južnem Koroškem, ki je poleti odprt tudi med tednom in ki je postal že kar obvezen del programa za vse, ki spoznavajo drugačno Koroško in ki je ne gledajo zgolj kot romantično deželo gora in jezer.

Dr. Marjan Sturm, predsednik Zveze slovenskih organizacij, je svoj govor za-

ključil z besedami:

„Danes smo se zbrali pri Peršmanu, da se dostojno spomnimo vseh žrtev nacizma. Zbrali smo se, ker se hočemo iz zgodovine učiti. Zavedamo se, da naša svoboda temelji na propadu nacionalsocializma. Toda ta naša svoboda bi bila lahko tudi ogrožena, če ne bomo krepili demokratičnih in antifašističnih sil v naši družbi, danes in jutri! V tem smislu velja slava vsem padlim za svobodo!“

(Več na 3. strani)

S. W.

Heimatdienst se razburja

Seveda je hajmatdinst spet razburjen, ker je pri Peršmanu govoril uradni zastopnik ministra Hesouna. Da to ponižuje žrtve pravih avstrijskih patriotov, „ki so dali življenja v odporu proti nacionalsocializmu“, pravijo pri KHD. Slovenski partizani da se niso borili za svobodno Avstrijo in ne za demokracijo.

Pa ne, da so bile te žrtve iz vrst KHD-jevcev? Napadek pa le opazimo: doslej so se zavzemali za žrtve, ki so opravljale v drugi svetovni vojni samo svojo dolžnost, seveda ne pri partizanih ...

PREBERITE

Str. 2:

• Krenn – Rim – Haider
(Komentar)

str. 3:

• Vse o srečanju pri Peršmanu

str. 4:

• Radišani so uprizorili
„Munde“

str. 5:

• Rockovska koncerta v
Bilčovsu in Celovcu

str. 6:

• Slovenija je praznovala
osamosvojitve

str. 7:

• Stolpec za ženske
(in moške!)

V Ljubljani so se srečali predstavniki ZSO in Združene liste

Prejšnji teden so se v Ljubljani srečali predstavniki Zveze slovenskih organizacij iz Celovca pod vodstvom predsednika dr. Marjana Sturma s predstavniki Združene liste pod vodstvom predsednika Janeza Kocijančiča. Kot smo že pisali, se je pred mesecem levica v Sloveniji, razdrobljena na več manjših strank, strnila na združitvenem kongresu.

Dr. Sturm je uvodoma orisal položaj narodnostne skupnosti na Koroškem, pa tudi težave, s katerimi se v vedno večji meri srečuje ZSO zaradi pritiskov nekaterih političnih dejavnikov v Sloveniji. Skupno stališče obeh sogovornikov je bilo, da se je treba zavzemati za pluralizem tudi na Koroškem in da je v demokraciji absurd zanikati različne politične usmer-

jenosti ljudi ali jih poskušati izključevati.

Eden od dogovorov je bil, da se mora politična levica v Sloveniji, Avstriji in severni Italiji močneje povezati. Združena lista pričakuje sprejem v Socialistično internacionalo, tedaj pa bo imela tudi nekoliko večje možnosti za mednarodno sodelovanje.

Veliko je bilo zanimanje za interkulturalno koncepcijo, ki jo je ZSO sprejela v svoj program. Tudi v Sloveniji se s to tematiko ukvarjajo v vedno večji meri in Slovenija je v Svetu Evrope postala resen in kreativen partner.

To pa je bil le eden od pogojev, ki jih ZSO načrtuje s predstavniki političnih strank v Sloveniji.

Mala Smilja je že opravila zaključni nastop po letošnjem pouku v glasbeni šoli, mnogi učenci pa bodo pokazali svoje znanje v teh dneh.

Skupina najmlajših Mladinskega doma

vabi na
uprizoritev igre

ČLOVEK PRED SODNIM ZBOROM

v petek, 2. 7. '93
ob 20. uri

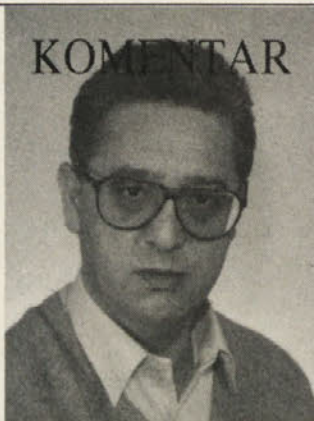
v Mladinskem domu,
Mischallee 4

Je ljubi bog res – kakor mu je svetoval njegov šentpöltenski služabnik in naslednik Krenn – vzel slovo od tega, od njega ustvarjenega sveta, ali pa si je vzel samo zaslužen dopust, normalen krščenik zemljan seveda ne ve; božja pota so skrivnostna in človeku, rojenemu v grehu, ne povzem znana.

Da sveti duh v tem času očitno ne plava in frfota nad svojim zemeljskim zastopnikom v Rimu, pa je

KOMENTAR

dr. Francija Zwittera

Krenn – Rim – Haider

skoraj očitno: vsaj tretja božja oseba se je umaknila v notranji eksil, v kolikor res obstaja.

S svetim duhom sveti oče v Rimu pretekli petek zagotovo ni bil preobremenjen; nasprotno, zdi se, da so ga zapustili vsi dobri duhovi in je bil obseden od vseh angelskih duhov opus angelorum in opus dei, ki so mu prišepnili avdienco Haiderjeve družine v Vatikanu: namesto da bi papež pritegnil svojega nuncija na posvet o sporu v avstrijski cerkvi, mu Jörg Haider, zastopnik antiklerikalnega in nemškonacionalnega tabora zagotovi, da je avstrijska cerkev v dobrih rokah. Os med najbolj reakcionarno politično silo v Avstriji in rimskokatoliško cerkvi je ponovno vzpostavljena, Rim se znova postavlja na skrajno desni rob avstrijskega političnega življenja.

Zadeva Krenn v St. Pöltnu bi lahko bila in ostala problem katoliške cerkve v Avstriji; kako škofovska konferenca razsoja o tem problemu, je v bistvu njena stvar. Če se šentpöltenski škof boji razvijajočih se prsi dekliških ministrantk in zato raje mašuje brez vsakršnih ministrantov, je to še vedno – recimo – stvar katoličanov in naj si sami oblikujejo svoj katoliški svet.

Če pa Krennove želje segajo dlje – ne samo, kar se tiče drugega vatikanskega koncila (tudi to je zadeva katoličanov) in vprašanja, kako naj duhovnik mašuje, s hrbtom proti vernikom ali obratno – tudi to ni problem; kadar pa se začne vmešavati v področje civilnega življenja državljanov, mora biti konec potrpežljivosti in tolerance držav-

nih ustanov: kar zadeva probleme splava, davčnih vprašanj družin in otrok, državno-veljavnega cerkvenega davka i.dr., je laična država pozvana, da končno enkrat za vselej uveljavi strogo ločitev cerkve od države.

Tako ravnanje bi pravzaprav ustreglo Haiderjevi ideologiji; Haider se sam zaveda, da izgublja simpatije. Na fundamentalističnem robu avstrijske katoliške cerkve (preostanku klerofašistov iz tridesetih let) je zaznal novo klientelo za svojo stranko. In v avtoritarizmu se znajde na enakih pozicijah s katoliškim avtoritarizmom škofa Krenna.

Rim je to poroko oz. liason – kakor dokazuje Haiderjeva avdienca v Vatikanu – očitno odobril. Kajti niti poljski papež ne more biti tako naiven, da ne bi vedel, komu ponuja avdienco, od katere ima lahko politično korist.

Krenn je pripravljaj pot, kakor svojčas Janez Krstnik, in papež je dejal: „Ti si moj ljubljeni sin, zelo sem te vesel“.

Škofovska konferenca v Avstriji ima še čas, da korigira to mnenje in da tudi papeža pouči o njegovem očitno napačnem gledanju; sicer lahko pride do novega kulturnega in religioznega spopada, ki ne bi zajel samo katoliško in laično stranko, marveč bi močno prizadel tudi katoliške struje rimske cerkve.

Toda čas hiti, Rim tokov časa ne prepozna in Haider podpihuje ogenj.

Kaj pravzaprav krški škof poroča rimskemu bratu o tevtonskem zgornjeavstrijskem barbaru na Korošanu?

Dvoje protestov Terezije Stoisić

V zvezi s spremembo deželnega zakona o učni obveznosti učiteljev, po katerem je predvideno zmanjšanje delovne obveznosti za eno uro zaradi vodenja razredov in popravljanja domačih izdelkov, poslanka Zelene alternative, zadolžena za manjšinska vprašanja, mag. Terezija Stoisić v izjavi za tisk odločno protestira, ker v znižanje obveznosti niso zajeti tudi dvojezični učitelji na Koroškem in Gradiščanskem.

„To smatram za odkrit napad na že tako nezadovoljivo ureditev za dvojezične učitelje“, kritizira Stoisićeva poenoteno stališče ÖVP in SPÖ znotraj zvezne vlade in napoveduje, da se bodo Zeleni v odboru in na plenumu odločno uprli poslabšanju položaja in diskriminaciji dvojezičnih učiteljev.

Drugi protest Terezije Stoisić se nanaša na dvojezične napise na Koroškem. V tej zvezi je na kanclerja Vranitzkega, ministra Viktorja Klimo in

Wolfganga Schüssla naslovila parlamentarno vprašanje, v katerem opozarja na potrebo po takojšnji realizaciji določil Avstrijske državne pogodbe in Zakona o narodnostnih skupnostih, v katerih je jasno definirano, da bi morali biti napisi v dvojezičnih območjih Koroške, Gradiščanske in Štajerske dvojezični.

V svoji argumentaciji zahteve ob parlamentarnem vprašanju se Stoisićeva tudi ne strinja z restriktivno izvedbo obeh zakonskih okvirjev, po katerih je dvojezičnost zreducirana samo na krajevne napise, prezrete pa so dvojezične oznake za jezera, reke, gore, ceste in trge. „Dvojezičnost je neprecenljive vrednosti za vso deželo in bi jo morali temu ustrezno tudi podpirati“, poudarja Stoisićeva in opozarja, da je njena zahteva v skladu z zahtevami slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem.

Gospodarski odnosi močno zaostajajo za političnimi

Generalni konzul Jože Jeraj na novinarski konferenci

Na tiskovni konferenci ob 2. obletnici samostojne Slovenije je generalni konzul v Celovcu inž. Jože Jeraj osvežil spomin na dogajanje v juniju in juliju leta 1991, ko so enote takratne JLA s silo hotele preprečiti samostojno slovensko pot, nadalje na prizadevanje za slovensko priznanje v svetu in politično in gospodarsko preobrazbo.

Danes je Slovenija politično priznana od preko 100 držav, je članica Združenih narodov, številnih svetovnih združenj in organizacij, finančnih in strokovnih asociacij. Kot prva država, ki je izšla iz nekdanje Jugoslavije, pa je tudi članica Sveta Evrope, kar potrjuje stopnjo njene demokratične ureditve in varovanja človekovih pravic.

Z Avstrijo ima Slovenija zelo dobre politične odnose, žal pa gospodarski, po besedah generalnega konzula, močno zaostajajo. Slovenija se v trgovinski menjavi z Avstrijo enostavno ne more znebiti velikega primanjkljaja. Pogajanja o gospodarskem sodelovanju tečejo trdo in prepočasno, čeprav bi od boljšega sodelovanja imeli največjo korist prav obmejni avstrijski deželi Koroška in Štajerska.

Generalni konzul Jeraj je iz-

razil tudi skrb zaradi koroškega pripiranj vrta za vpis učencev s slovenskim državljanstvom na dvojezično trgovsko akademijo in slovensko gimnazijo v Celovcu, kar je vsekakor v nasprotju z načeli dobrososedskega sodelovanja.

Strokovna sodelavka mag. Irena Zdovc pa je novinarje povabila na obisk Slovenije v njenih prazničnih dneh, še posebej pa na otvoritev svetovno znanega in uveljavljenega Grafičnega bienala v Ljubljani.

J.R.

Nastopi učencev glasbene šole

sreda, 30. 6. ob 19.30 v ljudski šoli v Bilčovsu, ob 19.30 v kulturnem domu v Šentprimožu (skupno z oddelkom Žitara vas in Dobrla vas);

četrtrek, 1. 7. ob 19.30 v Posojilnici v Pliberku (skupno z oddelkom Vogrče);

sobota, 3. 7. ob 16. uri v društveni sobi v Šentjakobu;

ponedeljek, 5. 7. ob 19. uri v Borovljah pri Cingelcu na Trati.

Pliberška Edinost spet padla skozi rešeto!

Zadnja izredna občinska seja, ki je bila sklicana na zahtevo EL, je spet pokazala, koliko je verjeti besedam pliberških predstavnikov političnih strank o enakopravnosti Slovencev v občini.

Vse se je pričelo pred meseci, ko je Jauntaler Trachtenkapelle zaradi organizacijskih težav odpovedala otvoritev šeststotega Pliberškega sejma na travniku v svojem šotoru. Ker si brez otvoritvene svečanosti jorka skoraj ni mogoče predstavljati, je občina Pliberk izdala razpis, v njem pa ponudila otvoritev najboljšemu ponudniku, in ga razposlala na vse gostince v občini. Nanj so se javili trije zainteresirani, med njimi SPD „Edinost“, ki je bilo obenem tudi najboljši ponudnik.

Pri tem pa so zastopniki političnih strank (socialdemokratska, ljudska in svobodnjaška) v Pliberku popolnoma ignorirali ustavni zakon o enakopravnosti vseh državljanov. Vse svoje moči so usmerili v razveljavitev razpisa, kajti v društvu, ki nima „prave tradicije“, je otvoritvena svečanost nemogoča.

In tako so morali ubogi „trahtenkapelari“, kljub velikim organizacijskim težavam, spet prevzeti otvoritev, kajti, tako je bilo povedano na seji, so samo oni „pravi“ nosilci „prave tradicije“.

Ah

Landsmannschaft protestirala pri dunajski konferenci OZN

Avstrijska Landsmannschaft je v času poteka svetovne konference o človekovih pravicah v Austria-center naslovila kar dve protestni izjavi. Obe se nanašata na Staroavstrijske nemškega jezika v Sloveniji. V prvi, naslovljeni na predsedstvo konference, pravi, da Staroavstriji v nasprotju z drugimi narodnostmi v Sloveniji še vedno niso priznani kot manjšina, zato tudi nimajo manjšinskih pravic, nek slovenski minister pa se je iz njih celo ponorčeval: „Nemci-to so posamezni individualisti!“

Drugo protestno izjavo pa je Landsmannschaft poslala nedržavni organizaciji za človekove pravice „NGO“. Tudi v njej se pritožuje, da so Staroavstriji, čeprav so narodna skupnost, še nadalje diskriminirani. Za podrobnejše informacije o tem pa navaja naslov društva Staroavstrijcev v Mariboru Freiheitsbrücke, ki ga vodi dr. Kolnik.

Slovenski vestnik

Zveza slovenskih žena Celovec, Tarviser Str. 16

Letovanje otrok v Poreču od 20. do 31. 7. 1993

Cena letovanja, vključno s prevozom, znaša 2.800 šil.

Prijavnice in podrobne informacije dobite pri Milki Kokot, Tarviser Str. 16, tel.: 0463/514300/40

Vzgojitelji, ki bi bili pripravljeni spremljati otroke, naj se tudi prijavijo na zgornji naslov.

Tovariško srečanje pri Peršmanu

„Nacionalizmu moramo postaviti nasproti toleranco in konstruktivno sodelovanje v odnosih med manjšino in demokratičnimi sloji večine.“
(dr. Marjan Sturm)

Udeleženci partizanske proslave pri Peršmanu so pozorno sledili besedam govornikov

Vsako leto jih prihaja več na spominsko proslavo k Peršmanu. Tudi letos je množica ljudi kljub kislemu vremenu kar nekako demonstrativno prišla izkazat spoštovanje do žrtev morije izpred 48 let.

Moški pevski zbor „Foltej Hartman“ pod vodstvom zborovodje Boža Hartmana je zapel pesmi, ki jih, kot je proti koncu prireditve rekel inž. Peter Kuhar, „v Sloveniji pojejo malo manj, na Koroškem pa malo več.“ in v tem duhu je izzvenela tudi beseda govornikov – spomin na čase upora pomeni tisto, kar imenujemo osveščen odnos do zgodovine.

Iz govora dr. Sturma

O vzrokih in posledicah nacionalistične miselnosti je spregovoril predsednik ZSO dr. Marjan Sturm.

„Nacionalizem – je zrasel na pretiranem nacionalizmu, na šovinizmu, na ideologiji močnejše oz. superiorne arijske rase, skratka, na temelju sovraštva do drugih narodov in narodnosti, nekaterim, kot n.pr. Židom, je celo odrekal življenjsko pravico. Zanje si je izmislil genocid. V tem smislu je

Dr. Marjan Sturm, predsednik ZSO

nacionalizem tudi del evropske civilizacije. To omenjam zaradi tega, ker smo tudi danes soočeni s sovraštvom do tujcev, s ksenofobijo in pogromi na zapadu in s krvavimi nacionalizmi na vzhodu. Nacionalizem je očitno še vedno najbolj uporabno sredstvo v boju za politično oblast. Sloni namreč na strahu in iracionalizmu, na potvarjanju resnice in na „etnizaciji“ in stigmatizaciji nasprotnika. To dokazujejo prav tragični dogodki v bivši Jugoslaviji.“

„Nekateri danes očitajo odporniškega gibanja na Koroškem, da se je borilo za Jugoslavijo. Toda kdo je leta 1942 vedel za meje, ko Avstrije kot suverene države sploh bilo ni, ker jo je uničil nacionalsocializem? Zanimivo bi bilo vprašati tiste, ki očitajo partizanom boj za meje, za kakšne meje so se borili sami recimo leta 1942 in za kakšno državo?“

„Nacionalizmu moramo postaviti nasproti toleranco in konstruktivno sodelovanje. Toleranco v odnosih med manjšino in demokratičnimi sloji večine. Toda toleranca je potrebna tudi znotraj manjšine. Vsak naj na svojem področju prispeva največ k sožitju. Slovenski socialdemokrati na svojem področju, Zeleni na svojem in tudi Enotna lista na svojem. Iluzorno bi bilo misliti, da bi lahko vse idejnopolične razlike znotraj manjšine poenotili.“

„Veliko je tudi govora o zastopstvu koroških Slovencev v deželnem zboru. Tudi v tem vprašanju ZSO zagovarja model, ki bi omogočil tako zastopstvo slovenske liste kot tudi zastopstvo preko večinskih političnih strank. To pa je mogoče le s spremembo volilnega reda, ki bi olajšal vstop manjšim listam v deželni zbor. To je po našem mnenju edina realistična perspektiva, kajti vsi drugi modeli, bodisi etnična zbornica ali pa etnični oz. volilni seznam (kataster)

pomenijo ugotavljanje manjšine, ta pa pomeni za koroške Slovence samomor.“

Iz govora ministrice Jožice Puharjeve

„Današnje srečanje v spomin pobite Peršmanove družine je najboljši dokaz, da mnogi nismo pripravljeni samo verjeti v demokratičnost in odkritost za ustvaritev poštene družbe, temveč za to tudi kaj storiti. Storititi tudi kaj za to, da preprečimo obnavljanje takih dogodkov in obnavljanje misli, nazorov, ki so do takih dejstev pripeljali.“

„Skoraj neverjetno se sliši, toda tudi danes se nam preoblečena nacistična zavest v vsem svojem zverstvu še danes kaže nekaj sto kilometrov.“

Jožica Puhar, ministrica za delo R Slovenije

trov južneje in bojim se, da v zametku istega duha tudi nekaj sto kilometrov severneje.“

„Tudi s prijateljsko republiko Avstrijo, s katero nas veže srednjeevropski prostor, kultura, zgodovina, se je potrebno zblížati, odpraviti probleme, potrditi skupne misli in urediti vprašanja, med katerimi je nadvse pomembna pomoč koroškim Slovincem, naši manjšini, ki jo še vedno razumemo kot most med narodoma.“

Iz govora dr. Kurta Wegscheidlerja

Dr. Wegscheidler je uvo doma pozdravil tudi v imenu zveznega ministra za delo in socialo Hesouna, potem pa navezal na partizansko proslavo iz prejšnjega leta:

„Ko sem bil lani pri vas na Robežu, se jih je oglasilo nekaj, ki niso mogli verjeti, da na partizanski prireditvi sodeluje zastopnik zveznega ministrstva. Odgovorili smo tole: Seveda je ministrstvo sodelovalo. To je konsekvence iz pristojnosti za žrtve borbe za svobodno in demokratično Avstrijo. In sem spadajo brez dvoma in na prvem mestu slovenski partizani na južnem Koroškem. Nanje so opozarjali zavezniki v moskovski deklaraciji, da so prispevali dober delež za osvoboditev Avstrije. Če pol stoletja po uničenju nacionalsocializma to še vedno ni povsod znano, potem je to zadosten razlog, da pridejo zastopniki republike, da se skupno s tistimi, ki so pripomogli k rojstvu te republike, oddolžijo spominu žrtev nacističnega preganjanja.“

„V začetku 1988 je dobivalo na Koroškem 129 žrtev fašizma pokojnino po zakonu o skrbstvu za žrtve. V istem letu je bila tudi novelizacija, ki je vsem, ki so bili najmanj eno leto v izgnanstvu in taboriščih, omogočila priznanje pokojnine. Za odloke v teh zadevah je v prvi instanci pristojen deželni glavar. Mislim, da vas ni treba spomniti, kdo je v tistih letih bil glavar. To je bil tisti prijatelj Waffen-SS, za katerega je Reder samo opravljal svojo dolžnost in za katerega so bili borci v odporniškem gibanju samo izdajalci. Znano je tudi, da ni hotel predati dvema zaslužnima častnim odlikovanjem, ki jima jih je podelil zvezni predsednik.“

„V teh letih je število tistih, ki prejemajo pokojnino po omenjenem zakonu, naraslo s 129 na 301. Zavedati se morate, da na ministrstvu za delo in socialo ne bomo nikdar pozabili, kdo je pomagal ustvariti to republiko in kdo je trpel pod nacionalsocializmom, ker je bil in ker je Slovenec.“

Te Wegscheidlerjeve

besede pa so že izzvale reakcijo: deželni poslanec Harald Scheucher (ÖVP) je bil „pretresen, ker na ministrstvu tako malo vedo o zgodovini. Partizani so se borili s Titovo zvezdo na kapah. Borili so se sicer za osvoboditev Avstrije izpod Hitlerja, vendar ne za obnovo suverene Avstrije, pač pa, da bi priključili Koroško rdeči diktaturi. Politično je za demokracijo zelo dvomljivo, da se za nazaj slavi ljudi, ki se niso zavzemali za dobrobit Avstrije.“

Bravo, gospod Scheucher. Pozdravili bomo, če boste končno nastopili proti raznim proslavam na Ulrichsbergu/Vrhu, Stainacherjevim proslavam in tako naprej...

Besede Petra Kuharja

Obilo odobravanja pa je požel inž. Peter Kuhar, ki je dejal, da je vesel, da se k partizanskemu odporu priznava tudi avstrijsko socialno ministrstvo. „Zelo me veseli, da ste prišli vsi v takem številu, da ste Pliberčani zapeli partizansko pesem, ki jo pri nas še slišimo – v Sloveniji malo manj. Zelo sem vesel, da sta tu zastopani obe osre-

Inž. Peter Kuhar

dnji organizaciji, ki se sicer lasata. Vesel sem, da so tu svoje veselje izrazile tudi naše žene, ker jih okoli 8. marca pri nas nekateri politiki vidijo samo na izletih. Mi pa vemo, da so te ženske silno veliko žrtvovale. In mlajše se morajo tudi danes dnevno boriti za slovensko šolo, za slovensko besedo, za otroške vrtce in druge.“

Proslavi sta prisostvovala tudi predsednik Zveze borcev Slovenije Ivan Dolinčar in podpredsednica NSKS Valentina Kušej. S.W.

MoPZ „Foltej Hartmann“ je zapel pri Peršmanu

KULTURNI KOTIČEK

Aktualno gledališče

Igralska skupina na Radišah je uprizorila družbeno-kritično dramo avstrijskega pisatelja Felixa Mittererja. Odločila se je za aktualno besedilo, za dojemljivo in povsem izrazito jasno sporočilnost, ki postaja poglavito vprašanje medčloveških odnosih povsod po Evropi. Gre za vprašanje odnosa do tujcev.

Že nekaj časa Radišani radi segajo po aktualnih gledaliških besedilih. In to so zavestne odločitve, ki kažejo na to, da so časi „lahko zabavnih“, nezahtevnih in trivialnih gledaliških burk mimo. Včasih je veljalo in danes je še slišati, da so za podeželje primerni le preprosti gledališki teksti, ker jih ljudje razumejo in so zato zadovoljni. Seveda, če je primanjkovalo kulturne vzgoje. Zaradi splošne nerazvitosti in nizke izobrazbe je gledališka burka zadovoljevala na nizki gmojni, intelektualni, moralni in kulturni ravni.

To se je hvala bogu spremenilo in se še spreminja, čeprav je tudi na tem področju še dovolj belih lis. Radišani so odigrali dramsko besedilo, ki naj bi s svojim socialno-humanističnim poudarkom vzbudilo pri gledalcu nemirno radovednost in refleksijo v razmišljanju, ali

nam socialna in moralna resničnost današnje družbe sploh stopa v zavest, da bi mogli ob njej meriti in tehtati slabosti „našega“ življenja in „našega“ odnosa do represije v družbenem življenju. Mitterer v svojem delu z represijo kaže na „naš“ negativen odnos do tujcev. To je tudi za gledališko uprizoritev zelo resno vprašanje, ki se lahko izjalovi v neresno dejanje, če gledališče o tem s svojimi izraznimi sredstvi ne prepriča v zadostni meri. Ne omalovažujem pogumnega dela igralske skupine, toda nekoliko preveč dominantno so izstopali nepomembni stranski učinki: nekatere (v vprašljivem naturalističnobanalnem žargonu izrečene) kletvice in nekateri vulgarni izrazi ter telesne kretnje, ki so se zdeli smešni bolj zaradi dobrega poznavanja publika – igralci kot pa zaradi umetniškega izraza. To je nekoliko prekrilo vsebinsko izpoved predstave.

Te pomanjkljivosti so v dobršni meri značilne za amaterske odre. In če se taka kritika javno zapiše, naj bo to samo afirmacija in stimulacija za nadaljnje delo. Izhodišča za kvalitetno amatersko gledališče na Radišah so dobra.

Janko Malle

Koncert mladih glasbenikov oddelka na Ziljski Bistrici

Prejšnji teden je bil na Bistrici na Zilji kar majhen praznik – učenci tamkajšnjega oddelka Glasbene šole so namreč priredili svoj prvi letni zaključni koncert. Dvajset jih je lani pod strokovnim vodstvom Romana Verdela pričelo z učenjem kljunaste flavte. V torek so vsi ponosno stopili pred občinstvo v nabito polni dvorani vaškega kulturnega doma ter korajžno pokazali staršem, znancem in prijateljem, kaj so se naučili v prvem letu. Bilo jih je res pravno veselje poslušati in gledati. Zadovoljno pa je lahko tudi domače društvo, čigar predsednik Urban Popotnik je na začetku vse prisrčno pozdravil, kajti „pr Zile“ raste zanimanje za strokovni glasbeni pouk. V prihodnjem šolskem letu se bo-

do učenci lahko učili treh dodatnih instrumentov: klavirja, harmonike in prečne flavte.

Z velikim zanimanjem so poslušalci sledili tudi nastopu Janje in Marka Kassla, ki sta zaigrala na klavirju in kitari. Urh Kassl pa se je kot predsednik Glasbene šole zahvalil staršem, da so glasbeno izobrazbo svojih otrok zaupali tej ustanovi.

Po uspešnem koncertu je društvo povabilo na družabno srečanje, ki je prav tako potekalo v zelo prijetnem vzdušju. Posebno zahvalo pa je treba izreči Pepci Druml in Mileni Pipp, ki sta skozi vse leto skrbeli za to, da je pouk nemo-teno potekal.

S.W.

Na jubilejnim koncertu Glasbene šole v Selah so nastopile tudi male Ziljanke

MUNDE – drama o medsebojnih odnosih

Pogumno in dobro opravljeno delo, bi lahko rekli za uprizoritev Mittererjeve drame Munde pretekli konec tedna na Zgornjih Rutah. Radišani pod vodstvom režiserja Nužija Wieserja so na prostem pod (ne)milim nebom, ki je grozilo z nevihto, prvič v slovenskem jeziku zaigrali aktualno besedilo tega tirolskega dramatika. Sporočilnost je bila jasna in gledalci, katerih bi bilo lahko nekaj več, so jo razumeli.

Prizorišče po zamisli Konstantina Bujnova s čudovito naravno sceno v ozadju je bilo povsem enostavno. Križ na vrhu gore in nekaj skal. Okrog njega se dogaja drama medčloveških odnosov. Pa ne samo do tujca, turškega gastarbajterja „Aleksa“, temveč tudi znotraj skupine pravih avstrijskih delavcev. Spretno Mittererjevo besedilo v prevodu Alenke Bole-Vrabec omogoča skoraj klasičen dramaturški lok. Na gori ni več greha, ni več obzirnosti, gora zna biti kruta in na njej ni prostora za sprenevanje, za orokavičene odnose.

V skupini delavcev pride celo do pretepa

Mladi pomočnik kruto obračuna z dotedanjim svojim predpostavljenim kleparskim mojstrom, pove mu, da je odslužil, da njegovemu gospodarju ni več potreben. Gastarbajterja ponižuje in mu vrže v obraz vse mogoče žaljivke, pokaže svoj podcenjevalen odnos do vajenca. Alkohol mu pri tem pomaga, neobzirnost prerase v brutalnost, ta pa povzroči nesrečo. Odnosi so grobi, vendar verjetni, nič se ne zdi pretirano. Zasedba igralcev je komorna, vsega pet jih je, zato so vseskozi na prizorišču, ni časa za oddih za kulisami. Tudi to moramo upoštevati ob pripombi, da je dinamika na nekaterih mestih nekoliko padla, in najbrž so tudi grozeči oblaki prisilili igralce, da so na nekaterih mestih preveč pohiteli, kar je prav gotovo zmanjšalo napetost.

Režiser se je odločil za pogovorni jezik, kakršnega slišimo povsod med skupinami delavcev, ki jih tare trdo delo in boj za obstanek. Tudi nekaj vulgarizmov je bilo v njem, kar pa (mene) ni motilo. Munde je ljudska drama,

delavska in tak je tudi njen jezik. Sicer pa je igralcem jezik dobro tek. Morda ga je bilo celo nekaj preveč. Kak stavek bi bilo mogoče nadomestiti z drugimi izraznimi sredstvi.

Igralci so dobro izkoristili obsežno prizorišče, le ob določenih trenutkih so se preveč nabijali na kup. Martin Ogris je vlogo pomočnika Gerharda odigral prepričljivo, kljub množici teksta. Tomi Rogavnik je bil v vlogi od-

Režiser Nuži Wieser

pisanega mojstra premalo prizadet, njegov samomor je bil nekoliko neutemeljen, Memet – turški gastarbajter – (Danijel Wrulich) je bil v tej vlogi dober predvsem jezikovno in tudi v zaključnem prizoru, ko je pokazal odpor proti brutalnemu Gerhardu in položaju tujcev nasploh, Jasmina Ogris je vlogo Petre odigrala prikupno, vendar preveč pozitivno, kajti na koncu se pokaže, da je pravzaprav precej izprieno dekle. Mladi vajenec Tommi (Aleksander Tolmaier) je bil svoji vlogi dorasel, v nekaterih pasajah je celo pozitivno presenetil.

Gledalci smo doživeli osveščevalni večer, v igri je skrita marsikatera pobuda za razmišljanje. To pa je tudi največja kvaliteta radiške predstave.

Jože Rovšek

Petnajst let Glasbene šole

S slavnostnim koncertom v selski farni dvorani je minuli četrtek, 24. junija praznovala slovenska Glasbena šola na Koroškem 15-letnico svojega obstoja in delovanja. Pedagoški vodja šole prof. Lovro Sodja je dejal, da na začetku delovanja nihče ni pričakoval takšnega razmaha in uspehov, ki jih je šola medtem dosegla na koroški in tudi mednarodni ravni. Posebno razveseljivo pa je, da je prav ob svoji petnajstletnici razširjena že po vseh treh dolinah na Koroškem, kjer z živimo in delujemo Slovenci. Od letošnjega šolskega leta naprej namreč uspešno deluje tudi oddelk na Ziljski Bistrici (glej poročilo o prvem zaključnem koncertu oddelka).

Predsednik šole Urh Kassl je posebej poudaril zasluge učiteljev, predvsem tistih iz

Slovenije, ki so neutrudno orali ledino strokovnega glasbenega izobraževanja na Koroškem. Danes se lahko ozirajo na bogato žetev svojega delovanja.

Predvsem učitelji Nevenka Kozelj, Avgust Pogorevčnik, Julijan Burdž, prof. Branko Čepin in prof. Lovro Sodja so vso dobo petnajstih let poučevali na Koroškem in ob tem nekateri vodili še razne zборе in ansamble.

Glasbeni spored je pokazal, da šola v vsakem oziru opravlja svojo strokovno pedagoško poslanstvo. Paleta izobraževalne ponudbe sega danes od zborovskega petja do najzahtevnejših instrumentalnih interpretacij in vključuje domala že vse znane instrumente, kar se med drugim odraža v komornem klasičnem ter sodobnem

Prodajam

osebni avtomobil
Volvo 460 GL (e.i.),
letnik 1991,
prevoženih 50.000 km,
dodatna oprema,
dobro ohranjen.
Informacije na tel.
0 46 3/54 1 50.

Uspešnost delovanja Glasbene šole pa ponovno dokazujejo tudi vidni nastopi njenih dijakov na deželnem tekmovanju mladih glasbenikov. Nekateri so se uvrstili v sam vrh. Poleg tega so nekateri njeni bivši dijaki dobili letos pomebne štipendije za nadaljnje izobraževanje na znanih glasbenih ustanovah. Upati je, da se bodo kmalu vrnili tudi kot učitelji na „svojo glasbeno šolo“.

Prisrčno Vas vabimo na
KONCERT

z ustno harmoniko, mandolino in kitaro.

Nastopata: Vladimir Hrovat in Igor Saje

v soboto, 3. julija 1993, s pričetkom ob 20.30

V podružnici NA HUMU pri Ravnah (občina Rožek).

Prireditelja: Kulturno društvo „Peter Markovič“, Rožek in
Katoliška mladina, Rožek

Začetek umetniškega sodelovanja v duu sega v september leta 1988 in pogled nazaj nam odkriva kar lepo število skupnih nastopov. Gre seveda za nenavadno, vendar zanimivo, prikupno in tudi pripravno zasedbo. Spored sestavljajo izvirna in prirejena dela t. i. resne glasbe – skladateljev kot so Bach, Telemann, Mozart, Beethoven, Schubert, Chopin, Debussy, Villa-Lobos... Poslušalci pravijo, da jim blagovozvočje glasbe, izvajane v tej nevsakdanji zasedbi, spočije dušo...

Jezik je duša

JANKO MESSNER

Politična bomba

Neprekosljivi in nezamenljivi „Naš tednik“ nas razveseljuje kar naprej z vznemirljivimi senzacijami vsake sorte, saj se je šolal v sami avstrijski Kroni v Krpanopolisu. Tako pravi 28. maja t. l.: „Politična bomba“, pa je eksplodirala na koncu seje. Župan Herbert Lepitschnig je odstopil... Ste zapazili skrivnostno ležeča narekovaja pred bombo in za njo? Izredno premeteno to njegovo postavljanje ločil: človek urednika kar vidiš in slišiš, kako mlaska z jezikom, potem ko je tresnilo in je bomba raznesla in v prah spremenila celotni občinski zbor, samo župan je odnesel zdravo kožo, saj je nesrečo vohal in pravočasno odstopil! Prav se godi tem diktatorskim kajonom, da jih je odpihnilo in bog bodi zahvaljen, da je rešil dobrotnega župana.

Bralci tega mismomijejskega lističa pogrešamo edinole to, da v njem ne treska in poka v vsaki številki, saj nestrpno čakamo nanj vsak petek in svetek.

Nedelja 23. velikega srpana pa je (izpod peresa Ivana Virnika) zapisala takole: ... mnogo je tudi spovedoval bodisi v francoskem, angleškem in nemškem jeziku. – Slovenski pravopis navaja za rabo tega ločilnega veznika dva veljavna primera: To velja za vse, bodisi domačine, bodisi tujce. Samostalni stoj bodisi sam ali s predlogom. Drugačne rabe ta veznik ne prenese! Zapisati bi bil moral torej takole: Spovedoval je bodisi v francoskem, bodisi v angleškem ali nemškem jeziku. Ker pa imamo tri možnosti, bi bila še boljše rešitev tale: Spovedoval je tako v francoskem kakor (tudi) v angleškem in nemškem jeziku.

Slovenski vestnik 9. rožnika t. l. v komentarju „Desnica divja“ Fr. Zwitterja „...zavarovanje nemških mej (bolje: meja) pred nezaželenimi tujci, v kolikor (pravilno: kolikor, vendar tu: pred tujci, ki niso turisti z devizami) pomeni hkrati ukoritev desnega radikalizma.“

Mož se je verjetno zapletel v dva (na zunaj) podobna glagola, ki pa pomenita: ukoriti = strogo opomniti zaradi negativnega dejanja, se pravi izreči ukor, medtem ko on najbrž misli na glagol u k r o t i t i (zähmen) = s svojim ravnanjem doseči, da se žival (ali terorist) vede mirno, ubogljivo. Shakespeareova komedija je „Ukročena trmoglavka“, po nemško „Der Widerspenstigen Zähmung“, ne pa „ukorjena“. Slovenski pravopis sicer navaja trpni deležnik ukorjen-a-o in glagolnik ukoritev, Slovar slovenskega knjižnega jezika pa ta nerodna izraza izpušča.

Rock sredi Celovca

V petek, 25. junija, je bilo v centru Celovca nekoliko glasneje. Že dopoldne so se po ulicah sprehajali čudni modeli, ki so nestrpno čakali na peto uro popoldne, da bi lahko sprostili nekaj odvečne energije. In končno popoldne. Če sediš na dvorišču Mohorjeve in opazuješ ljudi, se ti zazdi, da jih je vedno več. Nekaj minut po peti uri so na neverjetno mega postavljenem odru, ki ga v nekajkratni povečavi lahko vidimo na Donau Insli ali Prater Stadionu, začeli preizkušati svoje kitare 4 Problemi. Ko se je že nekaj časa slišala „Knocking on the Heaven Doors“, smo vedeli, da gre zares. Nekaj navdušene mularije je že sedelo na tleh pred odrom in z rokami v zraku in kričanjem spodbujalo nastopajoče. Po nekaj komadih so publiko prepričali, da morajo oder odstopiti naslednji skupini. Po nekajminutni pavzi se je prikazala skupina G.A.S. iz Ljubljane. Ti so z nekaj več energije privabili pred oder tudi malo starejšo mularijo, ki se je kmalu začela postavljati na noge. Pravo norijo pa so sprožili naslednji Ljubljanci. Tudi sonce se je začelo spuščati, zato je bila atmosfera še boljša. In tudi vedno več piva je bilo prodanega. HEAVY LES WANTED so med mladino, skakajočo pred odrom, prinesli res veliko energije. Napočil je tudi čas za višek večera, ki ga je sprožil Tomaž Domicelj s svojima prijateljskima. Takrat je bilo na dvorišču zbrano že ves, kar leze in gre. Od tistih v pleničkah in njihovih dedkov in babic.

Tomaž Domicelj v elementu

Ob pol desetih pa je vse počasi utihnilo. Tudi piva je že zmanjkalo. Tako se je končal zelo uspešen dan. Vsi so odšli zadovoljni, tako publika kot tudi nastopajoče slupine. Če bi vprašali staro mamo iz sosednjega okna, kaj se je ta dan tukaj dogajalo, bi vam gotovo odgovorila: „Glasno razbijanje.“ Nekdo, ki pa je večer preživel na dvorišču Mohorjeve, bi vam odgovoril, da je bila zelo dobra glasba, vzdušje in dobra postrežba. Z 99. Rockom ob meji je Koroški dijaški zvezi uspelo omogočiti mladim glasbenim skupinam z obeh strani meje, da se

predstavijo mladini, željni nove glasbe. Če ste slučajno letos naredili napako in niste prišli, se druge leto zagotovo vidimo na 98. Rocku ob meji.

N. R.

Rock open air v Bilčovsu

Z vremenom je imelo SPD Bilka letos nekaj več sreče kot lani. Rock koncert je potekal na travniku pred šolo v Bilčovsu ob nevarno oblačnem nebu, a na srečo brez dežja. Domače društvo je povabilo dve skupini: Refuse Collection, pri kateri igrajo Bistričani in Bilčovščani, ter Sokole iz Ljubljane. Refuse Collection je zaigrala za uvod, glavni del koncerta pa je pripadal Sokolom. Obe skupini pa sta navdušili predvsem mladino in ljubitelje rock'n'rolla in bluesa, tako da se je pred odrom zbrala razgibana množica in se prepuščala glasnim zvokom. Ko je ob 23. uri član Sokolov najavil zadnjo skladbo in obenem napovedal, da je to tudi zadnji koncert te skupine, so navdušeni mladinci „izsilili“ še nekaj dodatkov, tako da se je koncert zavlekel še za kake pol ure. Stojnice s pijačo pa policijske ure niso vzele preveč resno in najbolj vztrajni obiskovalci so zdržali celo do ranih jutranjih ur.

Odboru Bilke gre vse priznanje, da si upa organizirati tudi take alternativne koncerte, ki so brez dvoma zanimivi predvsem za mlajšo generacijo. Največje tveganje pa je seveda to, da v primeru dežja pade tak koncert dobesedno v vodo – kot npr. lani. Čeprav tudi letos obisk ni bil ravno množičen, so organizatorji s celotnim potekom prireditve zadovoljni in jih nameravajo organizirati tudi v prihodnje.

T. G.

Nove uglasbitve Lenčkinih pesmi

Če napišem „Lenčkinih“, bi s tem rada povedala, da jo otroci kličejo že kar po imenu, tako domača jim je postala s svojimi pesmimi, ki jih prepevajo.

Pravkar je v samozaložbi izšla nova knjiga z besedili pesmic Lenčke Kupperjeve in z uglasbitvami, ki jih je skomponiral slovenski skladatelj Slavko Mihelčič. Mihelčič je profesor na ljubljanski Akademiji za glasbo, vodja številnih tečajev v dirigiranju, zborovodstvu, har-

moniji itd. Pred nekaj leti je naletel na pesmi Lenčke Kupper, ki jih je odkrila njegova hči učiteljica. Ni mu dalo miru, ljubka besedila so bila kot nalašč zanj. Tako se rodila pesmarica „Nikoli slabe volje“.

Od prve Lenčkine zbirke je preteklo že dvanajst let, zdajšnja je že šesta po vrsti in danes pravzaprav na Koroškem ne moremo več predstavljati otroškega zborčka, ki bi ne znal zapeti vsaj nekaj njenih pesmi!

S. W.

Lenčka Kupper s skladateljem Slavkom Mihelčičem

Datum	Kraj	PRIREDITVE	Prireditelj
Četrtek, 1. 7. 8.30 in 10.30	v kulturnem domu v Šent Primožu	Ko pride zvezda – gostuje Lutkovno gledališče Maribor	
Petek, 2. 7. 8.30 in 10.30	v farni dvorani v Piliberku	Ko pride zvezda – gostuje Lutkovno gledališče Maribor	
Petek, 2. 7. 20.00	v Mladinskem domu v Celovcu Mikschallee 4	Človek pred sodnim zborom Igra najmlajših Mladinskega doma pod vodstvom Ede Velik in Anice Baša;	
Petek, 2. 7. 20.00	v knjižnici v Trzinu (Slovenija)	Tiho ti govorim – predstavitev prevodov poljske poezije Toneta Pretnarja	
Sobota, 3. 7. 20.30	pri Rožku, v podruž- niški cerkvi na Humu	Koncert ustne harmonike in kitare; nastopata Vladimir Horvat in Igor Saje	KD „Peter Markovič“ in Kat. mladina
Sobota, 4. 7. 10.30	izpred šole v Kotmari vasi	Izlet v naravo „Gorjanci“	SPD
Sobota in, nedelja, 3. in 4. 7.	Werkhof Bistrica	Eksperimenti iz gline	Občina Bistrica pri Piliberku
Nedelja, 4. 7. 8.00	od gostilne Riepl v Podpeci	Pohod na Peco	SPD „Zarja“
Nedelja, 4. 7. 18.00	v farni cerkvi v Železni Kapli	Koncert Akademskoga pevskega zbora Tone Tomšič; Vabita župan dr. D. Haller in župnik Poldež Zunder	
Ponedeljek, 5. 7. 20.00	v domu v Tinjah	Koncertni večer – na klavirju igra Karin Schlimp; (Bach, Beethoven, Chopin, Ravel)	Dom v Tinjah
Ponedeljek, 5. 7. 9.00	v Šent- petru pri Šent Jakobu	Kdo je napravil Vidku srajčico? lutkarji iz Šmihela	
Sreda, 7. 7. 16.30	v Mladinskem domu v Celovcu Mikschallee 4	TOBIJA – Lutkovna igrice MALIH ABCEČEDKOV; lutke in sceno so po osnutkih Vaska Trobca izdelali otroci sami	ABCČD
Sobota, 10. 7. 20.30	pred občinskim kopališčem v Železni Kapli	Poletna noč	SPD „Zarja“
Nedelja, 11. 7. 14.00	v kulturnem domu na Radišah	Prireditelj ob zaključku delovne sezone in piknik	SPD „Radiše“
Nedelja, 18. 7. 9.30	iz Čirkovč pri Piliberku, izpred Lombarja	XIV. pohod na Komelj in svečanost v spomin Domnovi četi Za tiste, ki poti ne zmorejo peč, zbirališče ob 11.00 pri gostilni Pistotnik na Komlju	ZKP
Ponedeljek, 19. 7. 10.00 do 23. 7.	v Mladinskem centru na Rebrci	Kreativni dnevi za dekleta – cena 900 šil. za polni pension; prijave pri KKZ, tel. 0 46 3/51 62 43	KKZ
Nedelja, 25. 7.	peš preko Luž v Koprivno	Romanje k Sv. Ani (v Sloveniji)	
Ponedeljek, 26. 7. 10.00	v Mladinskem centru na Rebrci	Teden mladih umetnikov s priznanimi likovnimi ustvarjalci; prijave na KKZ, tel. 0 46 3/51 62 43, Cena za polni pension 900 šil.	KKZ

RAZSTAVE

TINJE

– Dom v Tinjah – v petek, 2. julija ob 20.00 – odprtje razstave del
Stanka Sadjaka.

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKE ODDAJE

18.10–19.00

Sreda, 30. 6. Glasbena sreda.
Večerna 21.05 – 22.00 Narodnozabavna glasba.

Četrtek, 1. 7. Rož – Pojuna – Zilja.

Petek, 2. 7. Kulturno poletje.

Sobota, 3. 7. Od pesmi do pesmi – od srca do srca

Nedelja, 4. 7.
6.30–7.00 Dobro jutro na Koroškem – duhovna misel (dr. Miroslav Ostravsky).
18.10–19.00 Dogodki in odmevi

Ponedeljek, 5. 7. „Suša“ v žepih – praznina v turističnih krajih?

Torek, 6. 7. Partnerski magazin

OBZORNIK

Izetbegović pod hudim pritiskom

ZAGREB, ŽENEVA, BRUSELJ.

Novi predlog za razdelitev Bosne in Hercegovine je postavil pod močan pritisk formalnega predsednika BiH in vodjo bosanskih Muslimanov Alijo Izetbegovića. Medtem ko sta srbski in hrvaški predsednik, Milošević in Tudjman, v Ženevi složno razlagala novi zemljevid o razdelitvi BiH na tri države, za katere zaenkrat še trdijo, da bi bile povezane v ohlapno bosansko-hercegovo konfederacijo, je Izetbegović protestno zapustil pogajanja. Predsedstvo BiH, ki je zaradi vojnih razmer doma zasedalo v Zagrebu, je Izetbegovića za nekaj dni postavilo na stranski tir, odpotoval je v Sarajevo, v Ženevo pa je namesto njega odpotovala večja delegacija predsedstva na čelu z Izetbegovićevim rivalom Fikretom Abdićem. Ta naj bi v Ženevi našla nov modus bodoče ureditve BiH.

Sprenevedanja je vse manj, vse bolj jasno se govori o razdelitvi BiH. Ozemeljska celovitost naj bi zaenkrat sicer še ostala nekakšna vizija, vendar ob priznavanju ozemeljske razdelitve na osnovi dejanskega zasedbenega stanja, kaže na to, da je tudi to le še utvara, ki se bo brž razblinila v nič.

Kninski Srbi so s skoraj absolutno večino izglasovali priključitev k Bosanski republik srbski. Kninsko krajino in dele Slavonije na Hrvaškem so že vrisali v srbski zemljevid, Hrvaška pa naj bi v zamenjavo dobila Hercegovino in večji del osrednje Bosne vse do Sarajeva. Odras tajnih pogajanj in sporazumevanja Hrvatov in Srbov na račun Muslimanov se kaže na bojiščih, ki so najbolj razgreta prav v osrednji Bosni. Etnično šiščenje poteka na vseh spornih ozemljih, opravljajo pa ga vse tri strani. Tudi Muslimani. V to so jih Srbi in Hrvati dejansko prisilili.

Politika Izetbegovičevega rivala Fikreta Abdića je precej prozorna. Izetbegoviću očita po eni strani neodločnost, po drugi pa trmoglavost v pogajanjih. Abdić ima absolutno podporo prebivalstva v Cazinski krajini, kjer naj bi nastala muslimanska mini republika. Ta pa naj ne bi priznavala muslimanskega vodstva v Sarajevu.

Nesporazumi v vodstvu le še poslabšujejo muslimanske pogajalske pozicije in omogočajo večji pritisk nanje, pa ne le od Srbov in Hrvatov, temveč tudi od sopredsednikov konference o nekdanji Jugoslaviji, lorda Owna in Stoltenberga.

V Sloveniji praznovali osamosvojitve

LJUBLJANA. Kljub nekaj grenkobe, ki je nastala ob vrnitvi najvišjih državnih odlikovanj, zlatega znaka svobode (vrnili so jih dr. France Bučar, prejšnji predsednik parlamenta, Lojze Peterle, prejšnji predsednik vlade, sedanji zunanji minister, dr. Dimitrij Rupel, prejšnji zunanji minister, Janez Janša, prejšnji in sedanji obrambni minister, Igor Bavčar, prejšnji notranji minister, in Jelko Kacin, prejšnji minister za informacije), pa je proslavljanje osamosvojitve v Sloveniji potekalo na moč svečano. Vrstile so se tiskovne konference za domače in tuje novinarje, spregovorili so domala vsi najvišji politiki, od predsednika Kučana do zunanjega ministra Peterleta, in analizirali dosedanje pot po zgodovinskih dogodkih po 25. juniju 1991. V Ljubljani je bilo ljudsko zborovanje, na katerem je spregovoril

Milan Kučan, na krajih spopadov s tedanjo Jugoslovansko vojsko v desetdnevni bitki so odkrili spominska obeležja, proslavljanje obletnice osamosvojitve pa so združevali tudi s 300. obletnico zmage na Turki pri Sisku. Pod kromberškim gradom blizu Domžal so uprizorili velik gledališki spektakel o poveljniku deželni vojske Adamu Ravbarju scenaristu in režiserja Petra Militarova, v katerem je nastopilo kar okrog 250 igralcev, konjenikov in statistov. V političnih govorih pa je v glavnem prevladovala treznost. Ob laskavih ocenah doslejšnje afirmacije Slovenije v svetu in vključevanja v svetovna združenja so govorniki opozarjali na gospodarske težave, socialni polžaj prebivalstva in na ukrepe, ki jih mora Slovenija čimprej sprejeti in izvajati za izboljšanje stanja.

Srbi spet evforično praznujejo obletnico bitke na Kosovem polju

BEOGRAD. Srbski politiki in tudi ljudstvo so fenomenalen primer, kako je mogoče poraz spremeniti v mit trpljenja in ga uporabiti za animacijo za vojskovanje. Kosovo polje je njihov simbol. Pred štirimi leti, še v času velikih Miloševićevih mitingov in pozivov k združevanju, je srbsko vodstvo priredilo veliko zborovanje, katerega se je udeležilo kar okrog milijon ljudi. To je bilo ob 600-letnici kosovske bitke s Turki, katero so Srbi izgubili, iz nje pa so napravili legendo. Tedaj je Milošević tedanjega predsednika predsedstva SFR Jugoslavije dr. Janeza Drnovška, sedanjega slovenskega premiera, posadil na klop med občinske funkcionarje

in s tem pokazal, kdo je pravi gospodar v Jugoslaviji. Množico pa je pozval k enotnosti in dejal, da je nastopil čas, da se vsi Srbi združijo v eni državi. To je bila dejansko vojna napoved.

Kmalu potem se je začelo na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini pa teče krvava vojna že 15 mesecev. Ob četrti obletnici tega zborovanja so se Miloševićevi privrženci spet zbrali na Kosovem polju. Sedaj že lahko proslavljajo zmago, saj so v teh letih zasedli eno tretjino Hrvaške in dve tretjini Bosne in Hercegovine, mednarodno skupnost pa so dejansko že prisilili, da priznava ali vsaj tolerira zasedbo ozemelj.

J.R.

Zapustil nas je Milan Breznik

Prejšnjo sredo se je velika množica sorodnikov, prijateljev in znancev na šentrupeškem pokopališču v Celovcu poslovila od pokojnega narodnjaka dipl. trg. Milana Breznika.

Življenska zgodba Milana Breznika je bila zelo razgibana. Rodil se je leta 1922 v znani Breznikovi družini v Pliberku. Gimnazijo je obiskoval v Celovcu in Šentpavlu v Labotski dolini. Po Hitlerjevi priključitvi Avstrije je bil vpoklican v nemško vojsko in se tako posredno „izognil“ izselitvi, ki je

Pokojnikovim sorodnikom izrekamo iskreno sožalje!

Osupli in meni stojimo ob grobu dipl. trgovca Milana Breznika vsi njegovi prijatelji in vsi, ki smo ga poznali. Bil je, kakor pravi pesnik, pokončen mož, vedno naravnost uprtih oči, vedno v daljine namerjena koraka.

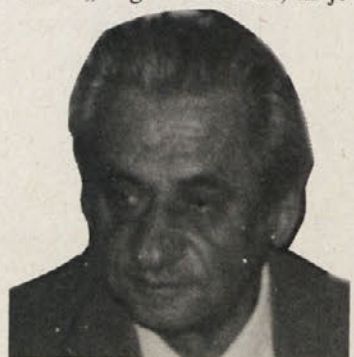
Nikdar ni silil v ospredje, vedno pa je bil prisoten, in to zavestno, kadar je to zahteval dani trenutek.

Ko si kličem v spomin dolgoletno prijateljstvo od mladih študentskih let preko skupnega bivanja na Dunaju in številnih srečanj tu v Celovcu, vidim vso njegovo pokončno pot!

„Dva dogodka“, mi je še pred kratkim dejal, „sta oblikovala mojo rast in značaj: nasilni pregon domače Breznikove družine – in s tem nasilni odvzem domovine – in zlasti še prerana izguba ljubljene očeta v taborišču smrti!“

Kot najstarejši sin je prevzel skrb za družino in dom, ki ga kot široko razgledan človek ni videl le ozko, sebično, marveč vse širše, z vso problematiko malega, ubogega naroda. Za to Tvojo skrb in ljubezen, ki sta nam hkrati sporočilo in naročilo, se Ti iskreno zahvaljujemo in Ti zagotavljamo, da bomo Tvoje naročilo spoštovali in izpolnjevali, da nam bo ta lepa domača zemlja, kakor je bila Tebi, sveta in edinstvena v smislu pesnika, ki nas opozarja, da ni sedem domovin, ne šest, ne pet in tudi niso tri, je samo ena, s krvjo in smrtjo naših posvečena!

Dr. Franci Zwitter

doletela vso njegovo družino. Njegov oče je leta 1943 umrl v nacističnem zaporu v Berlinu.

Po vojni se je Milan vpisal na Visoko šolo za svetovno trgovino na Dunaju in tam končal študij. Za nekaj časa se je zaposlil na Dunaju, nato pa je na Koroškem najprej delal v filiali firme Jugo-Trade v Celovcu, po ustanovitvi trgovske družbe Carimpex pa je bil ves čas njen družbenik in vse do upokojitve poslovođa.

Ob odprtem grobu je Milanu Brezniku spregovoril njegov prijatelj in sopotnik dr. Franci Zwitter, st.

Proslava v Šentrupertu

Strokovna kmetijskagospodinjška šola slovenskih šolskih sester v Šentrupertu pri Velikovcu je minulo soboto in nedeljo izvedla že običajno letno zaključno prireditve. V pritličju in prvem nadstropju zavoda so bili razstavljeni različni rekodski izdelki ter obleke, ki so jih sešile in naredile gojenke pod strokovnim vodstvom učiteljev. Kot vsako leto so bile tudi letos kihinjske dobrote kaj hitro razprodane. V dvorani zavoda je bila slavnostna prireditev, ki se je oblikovala

gojenke. Poleg pesmi so naštudirale tudi igro „Priložnostni zdravnik“. Med številnimi obiskovalci so bili tudi velikovski župan Josef Blaschitz, škofijski kancler Mihi Krištof in zastopniki slovenskih političnih in kulturnih organizacij. Slavnostni govornik je bil mestni svetnik Fric Kumer. Ravnateljica šole sr. Metodija Arneitz je za Slovenski vestnik povedala, da je z učenim uspehom gojenk in tudi prijavami za prihodnje šolsko leto zadovoljna.

Dekliški pevski zbor šentrupeške šole

Slovenski vestnik čestita!

Gospo Pavli Sereinig za rojstni dan in god;
gospo Mariji Bučovnik iz Železne Kaple za 90. rojstni dan;
gospodu župniku Alojzu Luskarju iz Kamna v Podjuni za 88. rojstni dan in god;
gospo Fani Pasterk iz Železne Kaple za rojstni dan;
gospodu župniku Cirilu Demšarju z Dvora nad Vrbo za 80. rojstni dan;
gospodu Petru Sadjaku iz Podjune za osebni praznik;
gospo Margareti Wutte iz Slovenij za osebni praznik;

gospodu Matevžu Raunjaku iz Spodnjih Vinar za osebni praznik;
gospo Tončki Obilčnik z Rut za osebni praznik;
gospodu inž. Petru Dovjaku iz Sel za rojstni dan;
gospodu Hanzu Dovjaku-Brezniku z Borovnice za osebni praznik;
gospodu Hanziju Ogris-Kovačevemu s Šajde za osebni praznik;
gospodu Mirku Einspielerju iz Zgornje Vesce pri Bilčovsu za osebni praznik;
gospo Pavli Sadnikar iz Rikarje vasi za god;
gospo Travdi Lipuš za rojstni dan;
gospo Pavli Mak z Obirskega za rojstni dan in god;
gospodu Hanzu Maku z Obirskega za rojstni dan in god;
gospo Ivanki Wastl iz Lovvank za rojstni dan;

Ljudska univerza – tečaji za popravne izpite

Tik pred zaključkom šolskega leta smo in seveda so tudi letos med šolarji taki, ki se ga ne morejo veseliti. Slaba ocena grozi pokvariti počitnice, starši so v skrbeh. Žal so slabe ocene že velikokrat povzročile tragedije.

Ljudska univerza (Volks-hochschule) prireja tudi letos intenzivne tečaje za tiste, ki imajo jeseni popravne izpite. Na voljo je strokovno vodstvo z izkušenimi profesorji za dijake glavnih šol, višje splošne (AHS) in višje poklicne (BHS) šole. Pomoč je mogoča v naslednjih predmetih: nemščina, angleščina, francoščina, italijanščina, latinščina in matematika.

Pouka bo dve uri dnevno v zadnjih treh tednih počitnic –

od 23. avgusta do 10. septembra.

Cena za posamezno uro je 75 šilingov, za tečaj tridesetih ur pa je treba plačati 2.250 šilingov, za 45-urnega pa 3.375 šilingov.

Prijave in informacije od 16. julija na Volkshochschule Celovec/Klagenfurt, 9020 Bahnhofstr 3, 1. nad., soba 108, tel. (0463) 5870-272 do 274.

Objava

Zavod šolskih sester v Šentpetru sporoča, da bodo sprejemni izpiti za Višjo šolo za gospodarske poklice v sredo, 7. julija ob 8. uri. Vse podrobnejše informacije prejmete pri ravnateljstvu šole, tel. 04253/2750/12.

Borovlje – 100 let „Stadtchor“

V soboto in nedeljo so bile Borovlje v znamenju 100-letnice zbora „Stadtchor“ oz. društva „Stahlklang“, ki je bilo svoje dni ustanovljeno z namenom izobraževanja delavcev. Med ustanovitelji so bili številni slovenski delavci in tudi danes pri

zboru, ki ga odlikujeta visoka pevska raven in kolegialnost, sodelujejo člani naše narodne skupnosti. Vrhunec slavlja sta bila povorka skozi Borovlje in petje gostujočih zborov v mestni hiši. Sodelovali sta tudi skupini SPD „Borovlje“, moški zbor in „Sektet Borovlje“.

SLOVENSKI VESTNIK

Nadstrankarski časopis koroških Slovencev

Uredništvo/Redaktion: Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, Telefon 0463/514300-30, 33 in 40, telefax 0463/51430071.

Usmerjenost lista/Blattlinie: seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.

Urednika/Redakteure: Jože Rovšek, Sonja Wakounig.

Izdajatelj in založnik/Herausgeber und Verleger: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, telefon 0463/514300, telefax 0463/51430071.

Tisk/Druck: Založniška in tiskarska družba z o.j. Drava, Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/50566, telefax 0463/51430071.

Oglašni/Anzeigen: Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/514300-30, 33 in 40, telefax 0463/51430071.

Zastopstvo za Slovenijo: ADIT-DZS, Glonarjeva 8, 61000 Ljubljana, Slovenija, telefon 061/329761, telefax 061/311123.

Letna naročnina: za Avstrijo 370 šil. (za upokojenca 280 šil.); za Slovenijo 1500 SIT.

Iz ženskega vidika Poznate stres?

piše Štefka Vavti

Sicer se bližamo času dopustov, vendar pa bi rada vedela, ali poznate stres? Imate probleme s spanjem, se prežgodaj zbudate ali pa težko zaspite? Poznate situacije, ko vam srce začne biti hitreje, trpite zaradi časovnega pritiska, imate občutke krivde, če vam nekaj ni uspelo? Se počutite prazne in utrujene?

Če ste pritrdile enemu od teh vprašanj, torej poznate stres. In to ni nič čudnega, saj živimo v času, ko skorajda vsaka izmed nas trpi za to „bolezni“.

Medtem ko so naši pradedje nekoč v kameni dobi ob kakšnem napadu morali izbirati le med dvema možnostma: beg ali borba, se danes pri vsakodnevnih opravkih srečujemo s fenomenom stresa: Pod pritiskom smo na delovnem mestu, vendar se s šefom ne bomo borile, pa tudi pobegniti po vsej verjetnosti ne bomo mogle. Doma se pritisk nadaljuje: otroci želijo, da jim postrežemo s tem in onim, potem pride še mož s svojimi potrebami, kmetice so poleti pod psihičnim pritiskom, posebno še v času žetve, odvisne so od vremena, hitro morajo odločati, včasih pa še hitreje dokončati delo na polju, ker se bliža nevihta. Zvečer pa je morda treba še na kakšne vaje, ker se poleg vsega drugega angažiramo še za narodov blagor. Takšne in podobne izkušnje s stresom ima po vsej verjetnosti vsaka izmed nas.

Težave pa se pojavljajo tam, kjer gre za smiselno izhajanje in življenje s stresom. Če se ta namreč le nabira, situacije, v kateri nastane, pa ne moremo rešiti tako, da bi nas zadovoljila, bomo slej ali prej zbolele. Če pa se k temu pridruži še nezdravo življenje: cigarete, premastna hrana, alkohol in še kaj, se nam sploh ni treba čuditi, da smo utrujene, brez energije, da ponoči ne moremo spati.

Stres („eustres“) je sam po sebi nekaj pozitivnega, ker nas spodbuja, da iščemo rešitve in nam pomaga, da lahko gremo „s polno paro“ naprej. Škodljiv pa ostane, če je za nas nekaj vsakdanjega, če nimamo več možnosti, da se sprostimo. Škodljivi stres v medicini imenujejo „distres“, tega pa se je treba čim bolj izogibati. Po stresnem dnevu se bomo pomirile z gimnastičnimi vajami, meditacijo, toplo kopeljo, najbolje pa bomo izhajale z vsakodnevnim stresom, če bomo našle ravnovesje med našim telesom, razumom in dušo.

Sanje SAK se niso uresničile

Nogometaši SAK se kljub porazu niso pozabili zahvaliti zvestim navijačem

Nogometašem Slovenskega atletskega kluba tudi v drugem poskusu ni uspelo uspešno zaključiti kvalifikacijskega turnirja za vstop v drugo zvezno nogometno ligo. Seveda je bilo po končani tekmi proti Braunauu (SAK je podlegel z 1 : 2) razočaranje, tako med igralci samimi kot tudi med navijači, neizmerno.

Na drugi strani pa so bili nepopisno veseli igralci iz Braunaua, ki so dosegli senzacionalni podvig, saj so si samo po dveh letih v zgornjeavstrijski deželni ligi z zmago proti SAK spet zagotovili mesto v drugi zvezni ligi. Kaj je bilo s slovenskimi nogometaši?

Če primerjamo zadnji dve tekmi na celovškem stadionu, sta bili kot dan in noč. Proti Flavii so igralci SAK nedvomno pokazali, kaj znajo, proti Braunauu pa jih ni bilo več prepoznati. Kljub začetku, kakršnega si lahko predstavljaš le v sanjah (Lippusch je že v 6. minuti zadel gol in s tem je SAK vodil z

1:0), SAK ni uspelo zagratu sproščeno, temveč prav nasprotno, igra je postajala slabša in slabša.

Seveda se je po tekmi takoj začela diskusija o tem, kdo je kriv, da SAK ni uspel. V koroški ligi je SAK z lahkoto postal prvak, ko pa je šlo zares, pa je odpovedal.

Trener dr. Ivan Ramšak je po tekmi dejal: „Če bi kaj pomagalo, bi vzel vso krivdo nase. Vendar tudi jaz nisem vedel, kaj je z igralci, sicer bi ukrepal. Kakor sem bil zadnjič ponosen nanje, tako me je danes tudi sram njihove igre. Zalosten sem tudi zaradi tega, ker smo razočarali številne navijače, ki so bili do zadnje minute na naši strani. Oni so za nas vedno na mestu, mi pa žal ne.“

Ali ni SAK pridobil Grössa in Wölbla, da mu pomagata prav v teh kvalifikacijskih tekmah?

„Je že res, vendar dva igralca tudi ne moreta rešiti moštva. Wölbl je bil še edini, ki je v prvem polčasu skušal prevzeti odgovornost, vsi drugi pa so se tej odgovornosti izmikali.“

Kako bo šlo naprej?

„Najprej moramo to razočaranje preboleti, prespati, potem pa je treba pričeti z novim zagonom. SAK je dobro voden klub, kjer ni poti nazaj, ampak vedno le naprej.“

V Wagnu le še zmaga

V zadnji kvalifikacijski tekmi, ki je bila le še prestižnega pomena, je SAK v soboto v gosteh premagal Flavio Solvo z 2 : 1. Hober in Gröss sta z lepimi zadetki odločila to tekmo v prid SAK.

Po tekmi je Slovenski vestnik podaril igralcem in obema trenerjema slike koroškega prvaka 1992/93.

Škoda le, da se odgovorni pri SAK niso mogli prav dogovoriti, kje se po tekmi vsi še enkrat dobijo. Tako so se igralci znašli v treh različnih lokalih in čakali drug drugega.

Železna Kapla

Kapelčanom se letos ni tako dobro godilo. Že od začetka prvenstva so bili v zadnjem delu lestvice. Prav do zadnje tekme je bila situacija zelo napeta. Prvenstvo so končali na predzadnjem mestu, kar pomeni, da so morali v relegacijsko tekmo z Magdalenom. Stanje je bilo sledeče: v primeru, da zmagojo v tej preizkušnji, so precej bliže obstoju v podligi. V nasprotnem primeru bi iz podlige izpadli. To naloge so Kapelčani že uspešno opravili in v odločilni drugi tekmi doma premagali Magdalen s 6:0 ter tako storili vse, kar je bilo z njihove strani možno. Sedaj pa lahko upajo in držijo pesti za SAK, kajti samo v primeru, da SAK uspe vstop v II. ligo, Kapelčani ostanejo v podligi, sicer jih spet čaka prvi razred.

Kako izgleda Tvoja nadaljna trenerska pot, kaj pričakuješ za prihodnjo sezono?

V glavnem vse ostane pri starem. Eno leto na vsak način še ostanem trener. V tekmi proti ASV sem tudi zadnjikrat igral, pravtako je tudi Alfred Schellander končal svojo nogometno kariero, tako da mladi dobijo več možnosti. Moja želja je, da bi pridobili še kakega igralca iz bližnjih krajev, ker cilj kluba je sestaviti ekipo z domačimi igralci, ki jih na Bilčovs veže več kot le nogomet.

Seveda bodo pričakovanja jeseni večja, za nas bo težko, ker take situacije še nismo vajeni. Zato bo pritisk na moštvo večji in s tem se moramo spoprijazniti. Cilj je vseka-

Schellandra ter odbor, ki je zelo prizadeven, brez katerih moje delo ne bi bilo tako uspešno. Ob njih imam zelo dobre pogoje za delo.

Od igralcev bi rad

Uspešni trener Sigi Hober

SAK/ASV (pod 10) koroški nogometni prvak

Potem ko so pod 10 let stari nogometaši, združeni v ekipi SAK/ASV, nadigrali vse svoje nasprotnike v koroškem nogometnem prvenstvu skupine F, so se po kvalifikacijski tekmi s sovratniki iz Šentvida (3 : 1 in 4 : 3) uvrstili v finalni del tekmovanja za naziv koroškega prvaka. Ob Baškem jezeru so minulo soboto pokazali, da so

Marko Loibnegger

Mojstrsko ekipo sta trenirala vrhunski nogometaš Rade Savić in nekdanji igralec koroškega prvoligaša Austria Celovec Walter „Dago“ Koch. Iz nerazumljivih vzrokov mojsrska skupnost ne bo več obstajala. Ekipa 10-letnih nogometašev SAK/ASV je v velikonočnih počitnicah gostovala v deželi nogometa, v Angliji, in tam nabirala mednarodne izkušnje.

Marko Prusnik

najboljši na Koroškem. Prepričljivo so osvojili naslov koroškega prvaka.

Rezultati:

SAK/ASV-Afritz 5 : 1

(Ch. Pravda 3, Daniel Waldhauser 2)

SAK/ASV-Seeboden 4 : 0

(Ch. Pravda 3, Daniel Waldhauser 1)

SAK/ASV-Žitara v. 0 : 0

SAK/ASV-Velikovec 4 : 1
(Daniel Waldhauser 3, Marko Loibnegger 1)

Daniel Waldhauser

„COPA PELE“

Od 2. do 11. julija bo v Celovcu in Trstu „Copa Pele“ – svetovno nogometno prvenstvo seniorjev – imenovano po iniciatorju, znanem nogometnem mojstru Peleju.

Avstrijo zastopa moštvo, ki je igralo na svetovnem prvenstvu leta 1978. Na tem SP sodelujejo moštva v dveh skupinah. Skupina A igra v Trstu: Brazilija, Nizozemska, Italija, Anglija.

Skupina B igra v Celovcu: Argentina, Urugvaj, Nemčija in Avstrija.

Začetek tekem bo ob 19. in 21. uri.

Termin:

3. 7. Nemčija – Urugvaj in Argentina – Avstrija
5. 7. Avstrija – Nemčija in Argentina – Urugvaj
7. 7. Avstrija – Urugvaj in Argentina – Nemčija
Semifinale bo 9. 7. v Trstu in Celovcu, finale pa 11. 7. v Trstu.

Igor Ogris pri Spittalu

Zanimanje za izvrstnega branilca (v koroški ligi eden najboljših liberov) so pokazali Spittal, Sportclub in še drugi. Igor Ogris se je odločil za Spittal in tam podpisal pogodbo za

eno leto. „Kaj me čaka, še ne vem; za Spittal sem se odločil tudi zato, ker vidim pri njem največje možnosti, da bom igral, da ne bom le na rezervni klopi.“

Podliga-vzhod – bilanca sezone 92/93

Tekmovalna sezona 92/93 se je končala in danes vam bomo na kratko opisali situacijo moštev, o katerih smo občasno poročali in ki so tekmovala v podligi-vzhod. Prvak je postalo moštvo ATUS Borovlje, ki bo torej jeseni spet igralo v koroški ligi.

Bilčovs

Bilčovs je v podligi že peto leto, vendar tako dobro kot letos mu še ni uspelo zaključiti sezone. Vsakič se je moštvo borilo proti izpadu, letos pa je doseglo izvrstno tretje mesto.

Trener Sigi Hober je k uspehu svojega moštva dejal sledeče:

„Vzrokov za ta lep uspeh je več“. V prvi vrsti se je obrestoval zelo resen in intenziven trening. Na razpolago imam tudi mlado moštvo, ki se ne le na igrišču, temveč tudi sicer zelo dobro razume. Moštvo je pokazalo zrelost tudi ob neuspehih.